

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Moeten We Onze Eerstgeborenen Vrijkopen?

Eén van de geboden in de Torah is om onze eerstgeboren zonen vrij te kopen. Hier bij 119 pleiten we voor het houden van de andere Torah geboden, zoals het rusten op de Sjabbat en het dragen van tzietziets. Zouden we dan ook niet onze eerstgeboren zonen moeten vrijkopen? In deze studie gaan we deze vraag behandelen. Daarom gaan we eerst de geboden lezen die ons vertellen wat we met onze eerstgeborenen moeten doen. We zullen ingaan op de symboliek en het doel achter die geboden, en tot slot zullen we bespreken welke praktische dingen we ook nu nog kunnen doen om God te gehoorzamen bij dit gebod.

Laten we eerst vaststellen wat een "eerstgeborene" is. De meeste Hebreeuwse woorden die vertaald zijn als "eerstgeborene" komen van het stamwoord, *bachar*. *Bachar* betekent nieuwe vrucht dragen.

(Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon, H1069).

Deze "nieuwe vrucht" kunnen eerstgeboren mensen en dieren zijn, zoals we lezen in deze tekst uit Exodus:

Exodus 13:1-2

Toen sprak de HEERE (JHWH) tot Mozes: Heilig voor Mij alle **eerstgeborenen [bachar]**: alles wat **de baarmoeder opent** onder de Israëlieten, van de mensen en van het vee, dat behoort Mij toe.

Hier is de eerstgeborene precies wat we zouden verwachten: het is het eerste kind of dier dat wordt geboren, en dat "de baarmoeder opent". Mensen of dieren kunnen dus eerstgeborenen zijn, *bachar*, maar gewassen kunnen ook eerstelingen zijn. In dit volgende vers staat het woord *bikkur*, wat ook is afgeleid van *bachar*, en wordt gebruikt om de eerste opbrengst van het jaar te beschrijven:

Exodus 34:26a

De eerstelingen van de **eerste vruchten [bikkur]** van uw land moet u in het huis van de HEERE (JHWH), uw God, brengen.

De Bijbel beschrijft dus drie soorten eerstelingen: eerstgeboren mensen, eerstgeboren dieren en eerstelingen van gewassen. Al deze eerstelingen moesten aan JHWH worden geofferd. Voor onze uitleg kunnen we deze eerstelingen offers in vier categorieën onderverdelen: nationale eerstelingenoffers, individuele eerstelingenoffers, eerstgeborenen offers van dieren en de vrijkoping van de eerstgeboren zonen. Laten we deze categorieën eens apart gaan bekijken, te beginnen met het nationale offers van de eerste vruchten.

Nationale Offers van de Eerste Vruchten

Er waren twee momenten in het jaar dat de priesters een eerstelingenoffer brachten namens de hele natie Israël: de eerste keer was tijdens de week van de Ongezuurde Broden, na Pesach (Leviticus 23:9-14), en de tweede keer tijdens Sjavoeot, ook wel bekend als het Pinksterfeest (Leviticus 23:15-21). Beide offers worden beschreven in Leviticus 23:

Leviticus 23:10-20

... Wanneer u in het land komt dat Ik u geven zal, en u de oogst ervan binnenhaalt, dan moet u de eerste schoof van uw oogst naar de priester brengen. Hij moet de schoof voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) bewegen, opdat Hij een welgevallen in u vindt. Op de dag na de sabbat moet de priester de schoof bewegen. U moet op de dag dat u de schoof beweegt, een lam zonder enig gebrek van een jaar oud als brandoffer voor de HEERE (JHWH) bereiden, met een bijbehorend graanoffer van twee tiende efa meelbloem, met olie gemengd, als een vuuroffer voor de HEERE (JHWH), een aangename geur, en een bijbehorend plengoffer van een kwart hin wijn. U mag geen brood, geroosterd graan en vers graan eten tot op deze zelfde dag dat u de offergave van uw God gebracht hebt. Het is een eeuwige verordening, al uw generaties door, in al uw woongebieden. U moet dan vanaf de dag na de sabbat gaan tellen, vanaf de dag dat u de schoof van het beweegoffer gebracht hebt. Zeven volle weken zullen het zijn. Tot de dag na de zevende sabbat moet u vijftig dagen tellen. Dan moet u de HEERE (JHWH) een nieuw graanoffer aanbieden. Uit uw woongebieden moet u twee broden meebrengen, bestemd voor een beweegoffer. Ze moeten van twee tiende efa meelbloem zijn, met zuurdeeg gebakken; het zijn de eerstelingen voor de HEERE (JHWH). U moet dan samen met het brood zeven lammeren zonder enig gebrek van een jaar oud, en één jonge stier – het jong van een rund – en twee rammen aanbieden. Ze zijn een brandoffer voor de HEERE (JHWH), met het bijbehorende graanoffer en de bijbehorende plengoffers, een vuuroffer, een aangename geur voor de HEERE (JHWH). Verder moet u één geitenbok als zondoffer en twee lammeren van een jaar oud als dankoffer bereiden. De priester moet ze met het brood van de eerstelingen als beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) bewegen, met de twee lammeren. Ze zijn een heilige gave voor de HEERE (JHWH), bestemd voor de priester.

Deze eerstelingenoffers waren afkomstig van de eerste graanoogsten in Israël: het beweegoffer was afkomstig van de gerst.

(Josephus, *Antiquities of the Jews* 3.10.5).

Vijftig dagen later werden er twee broden geofferd, gemaakt van de eerste oogst van de tarweoogst.

(Exodus 34:22; Josephus, *Antiquities of the Jews* 3.10.6).

Beide eerstelingenoffers symboliseren het leven dat uit de grond voortkomt. Dat wil zeggen, ze symboliseren de opstanding. Ze symboliseren Jezus - wiens Hebreeuwse naam Jesjoea was - die de "Eersteling" uit de dood wordt genoemd:

1 Korinthe 15:20

Maar nu, Christus (de Messias) is opgewekt uit de doden en is **de Eersteling** geworden van hen die ontslapen zijn.

Jesjoea is de Eersteling van hen die worden opgewekt uit de dood. Degenen die bij Hem horen zullen ook worden opgewekt, zoals deze passage uitlegt:

1 Korinthe 15:21-23

Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst.

Als de Eerste die de zonde en de dood heeft overwonnen, de Eerste die is opgewekt tot eeuwig leven, is Christus de afspiegeling van de eerstelingenoffers, de beweegschoof. Daarom werd de opstanding van Jesjoea bekend op de dag na de Sjabbat, net zoals de beweegschoof werd aangeboden op de dag na de Sjabbat (Leviticus 23:11):

Mattheüs 28:1

Laat **na de Sabbat**, toen het licht begon te worden op de eerste dag van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken.

Nogmaals, dit was dezelfde dag dat het beweegoffer, het offer van de eerstelingen, werd aangeboden:

Leviticus 23:11

Op de dag na de Sabbat moet de priester de schoof bewegen.

De opstanding van Christus vond dus plaats op deze Dag van de Eerstelingen, omdat Hij exact symboliseert wat deze feestdag inhoudt: de Eersteling uit de doden. Maar Hij is niet de Enige die de Eersteling wordt genoemd. Degenen die tot Christus behoren zullen ook worden opgewekt, en zij worden ook een soort eerstelingen genoemd:

Jakobus 1:18

Overeenkomstig Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord van de waarheid, opdat wij in zeker opzicht eerstelingen van Zijn schepselen zouden zijn.

Zij die bij Christus horen, zullen de eersten zijn die zullen opstaan nadat Christus terugkeert (1 Korinthe 15:23; Romeinen 6:4-5; Openbaring 20:4-6). In dat opzicht staan zij symbool voor de tweede soort eerstelingen, de tarwebroden die op Sjavoet worden geofferd. Daarom begon de bediening van de apostelen op de dag van Sjavoet (Handelingen 2:1, 42-47), precies op de dag dat de eerstelingen van de tarweoogst werden geofferd. Dat was het begin van het uitdragen van nieuwe leven aan de mensen uit alle volkeren (Handelingen 2:5; 2 Korinthe 3:4-6). Samengevat is de beweegschoof, het offer van de eerstelingen dat wordt gebracht na Pesach, het symbool van de opstanding van Christus. De twee broden, het offer van de eerstelingen dat op Sjavoet wordt gebracht, symboliseert de opstanding van degenen die in Christus zijn.

De Individuele Eerstelingenoffers

Elk jaar offerden de priesters, namens heel Israël, de beweegschuif en de twee broden als eerstelingenoffer. Maar dit was slechts een klein deel van al de eerstelingen vruchten die werden aangeboden. Elke individuele Israëliet zou ook zijn eigen eerstelingenoffers brengen. De mensen brachten de eerstelingen van graan (Leviticus 2:14-16), deeg (Numeri 15:20-21), olie en wijn (Numeri 18:12), vruchten (Numeri 18:13) en in het algemeen alles wat uit de grond voortkwam (Deuteronomium 26:2; Exodus 23:19; 34:26). Deze offers werden naar de Tabernakel gebracht en aan de priesters gegeven. Terwijl de Israëlieten deze offers brachten, kregen ze de opdracht om de zegeningen, die God hun had gegeven, te erkennen en zich te verblijden:

Deuteronomium 26:1-11

En wanneer u in het land komt dat de HEERE (JHWH), uw God, u als erfelijk bezit geeft, en u dat in bezit neemt en erin woont, moet het zó zijn dat u van de eerstelingen neemt van alle vruchten van het land, die u binnenhaalt van uw land, dat de HEERE (JHWH), uw God, u geeft; en u moet die in een korf leggen en naar de plaats gaan die de HEERE (JHWH), uw God, zal uitkiezen om Zijn Naam daar te laten wonen. U moet naar de priester gaan die er in die dagen zal zijn, en tegen hem zeggen: Ik verklaar heden voor de HEERE (JHWH), uw God, dat ik gekomen ben in het land dat de HEERE (JHWH) onze vaders gezworen heeft ons te geven. Daarop zal de priester de korf uit uw hand nemen en die neerzetten voor het altaar van de HEERE (JHWH), uw God. Dan moet u voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), uw God, betuigen en zeggen: Mijn vader was een verloren Syriër. Hij trok naar Egypte en verbleef daar als vreemdeling met weinig mensen, maar hij werd daar tot een groot, machtig en talrijk volk. Maar de Egyptenaren deden ons kwaad, onderdrukten ons en gaven ons harde slavenarbeid te verrichten. Toen riepen wij tot de HEERE (JHWH), de God van onze vaders; en de HEERE (JHWH) verhoorde onze stem en Hij zag onze ellende, onze moeite en onze onderdrukking. En de HEERE (JHWH) leidde ons uit Egypte, met een sterke hand, met een uitgestrekte arm, met grote ontzagwekkende daden, met tekenen en met wonderen. En Hij bracht ons naar deze plaats en gaf ons dit land, een land dat overvloedig van melk en honing. En nu, zie, ik heb de eerstelingen van de vruchten van het land dat U, HEERE (JHWH), mij gegeven hebt, gebracht. Dan moet u ze neerzetten voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), uw God, en u neerbuigen voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), uw God, en u verblijden over al het goede dat de HEERE (JHWH), uw God, aan u en uw gezin gegeven heeft; u, de Leviet, en de vreemdeling die in uw midden is.

Zoals we zien was het doel van deze individuele offers van de eerstelingen om dankbaarheid en waardering te tonen voor de zegeningen waarin God had voorzien.

Eerstgeboren Dieren

Laten we nu eens gaan kijken naar de eerstgeboren dieren. JHWH claimde het eigendom van alle eerstgeboren mannelijke dieren van Israël:

Exodus 13:12

dat u alles wat de baarmoeder opent, aan de HEERE (JHWH) zult afstaan. Ook alles wat de baarmoeder opent van de dracht van het vee dat u toebehoort: de mannetjes zullen voor de HEERE (JHWH) zijn.

Deze eerstgeboren mannetjes konden als offer worden gebracht zodra ze acht dagen oud waren:

Exodus 22:29-30 (NBG)

Gij zult niet talmen, van uw graan- en van uw wijnoogst te geven. De eerstgeborene van uw zonen zult gij Mij geven. Evenzo zult gij doen met uw runderen en met uw kleinvee: zeven dagen zullen zij bij de moeder blijven, op de achtste dag zult gij ze Mij geven.

Een belangrijke opmerking hierbij is dat er twee categorieën dieren zijn: rein en onrein. Reine dieren mochten worden gegeten, onreine dieren niet. Dus reine dieren konden als offer worden gebracht, maar onreine dieren niet. De manier waarop de eerstgeboren reine dieren aan JHWH werden gegeven, is dat ze naar de Tabernakel werden gebracht en geofferd (Exodus 13:15; Numeri 18:17; Deuteronomium 12:17-18). Degene die het dier bracht, zou het offer opeten (Deuteronomium 14:23; 15:19-20), en de priesters zouden een deel van het offervlees voor zichzelf nemen (Numeri 18:18; Deuteronomium 18:1-3). Een eerstgeboren onrein dier moest ook aan JHWH worden gegeven, maar aangezien het niet kon worden geofferd, werd het in plaats daarvan "vrijgekocht" door in zijn plaats een rein dier te offeren (Exodus 13:13; 34:20).

Dus, waarom werden de eerstgeboren dieren geofferd? De gewoonte om eerstgeboren dieren te offeren dateert van lang voordat Mozes leefde; we lezen in Genesis 4 dat Abel de eerstgeborenen van zijn kudde offerde 4:

Genesis 4:3-5a

En het gebeurde na verloop van dagen dat Kaïn van de opbrengst van de aardbodem aan de HEERE (JHWH) een offer bracht. Ook Abel bracht een offer, van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. De HEERE (JHWH) nu sloeg acht op Abel en op zijn offer, maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen acht.

Deze passage legt niet precies uit waarom de eerstgeborenen in de tijd van Abel werden geofferd. Maar we weten wel waarom de eerstgeborenen in de tijd van Mozes werden geofferd. Toen God de Israëlieten bevrijdde uit hun slavernij in Egypte, zond hij een plaag die alle eerstgeborenen in het land doodde, zowel de eerstgeborenen van de mensen als van de dieren (Exodus 12:29-30). Deze dood ging echter voorbij aan elk huis dat was vrijgekocht met het bloed van een lam (Exodus 12:5-13, 21-23). Deze verlossing van de eerstgeborene is de reden dat de Israëlieten het eerstgeboren offer moesten brengen:

Exodus 13:12-16

dat u alles wat de baarmoeder opent, aan de HEERE (JHWH) zult afstaan. Ook alles wat de baarmoeder opent van de dracht van het vee dat u toebehoort: de mannetjes zullen voor de HEERE (JHWH) zijn. Maar alles wat de baarmoeder van een ezelin opent, moet u vrijkopen met een lam. Als u het niet vrijkoopt, moet u het de nek breken. Maar wat de mensen betreft, moet u alle eerstgeborenen onder uw zonen vrijkopen. Het zal gebeuren, als uw zoon u morgen vraagt: Wat is dit? dat u tegen hem zult zeggen: De HEERE (JHWH) heeft ons met sterke hand uit Egypte, uit het slavenhuis, geleid. Want toen de farao zich verhardde en weigerde ons te laten gaan, gebeurde het dat de HEERE (JHWH) alle eerstgeborenen in het land Egypte doodde, van de eerstgeborene van de mens tot de eerstgeborene van het vee toe. Daarom offer ik aan de HEERE de mannetjes van alles wat de baarmoeder opent, maar alle eerstgeborenen van mijn zonen koop ik vrij. Dit zal tot een teken zijn op uw hand en tot een band tussen uw ogen, want de HEERE (JHWH) heeft ons met sterke hand uit Egypte geleid.

Dus de reden dat de eerstgeboren mannelijke dieren werden geofferd of vrijgekocht, was om te herdenken hoe God Israël redde uit hun slavernij in Egypte. Deze offers zorgden ervoor dat Israël zich hun redding herinnerde, en de prijs die ervoor werd betaald.

Eerstgeboren Mensen

Behalve de eerstgeboren dieren zei JHWH dat de eerstgeboren zonen van de mensen Hem ook toebehoorden. Natuurlijk konden de mensen niet worden geofferd. Hoe werden ze dan aan God "gegeven"? Welnu, net als de onreine dieren werden de eerstgeboren zonen vrijgekocht. De manier waarop een eerstgeboren zoon werd verlost, was door vijf sikkels zilver te betalen aan de priesters:

Numeri 18:15b-17

... Ook de eerstgeborenen van de onreine dieren moet u vrijkopen. Wat betreft de dieren die vrijgekocht worden, u moet die vanaf een maand oud vrijkopen, tegen een door u bepaalde waarde, voor het bedrag van vijf sikkels, gerekend volgens de sikkels van het heiligdom; die is twintig gera waard. Maar het eerstgeborene van een rund, of het eerstgeborene van een schaap, of het eerstgeborene van een geit mag u niet vrijkopen: ze zijn heilig. Hun bloed moet u op het altaar sprenkelen en hun vet moet u in rook laten opgaan, als een vuuroffer, als een aangename geur voor de HEERE (JHWH).

Zoals we eerder hebben vermeld, is de reden voor dit eerstgeborenenoffer om te herdenken hoe God Israël uit Egypte heeft gered; God heeft de eerstgeborenen in Egypte letterlijk gedood en heeft de eerstgeborenen van Israël gespaard. Er is echter nog een andere geestelijke betekenis voor de eerstgeborene. De eerstgeborenen vertegenwoordigen eigenlijk Israël zelf:

Exodus 4:22-23

Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE (JHWH): Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden.

Jeremia 31:9c

want Ik ben Israël tot een Vader, en Efraïm – Mijn eerstgeborene is hij.

Waarom wordt Israël de eerstgeborene genoemd? Welnu, in de oude Mesopotamische cultuur had de eerstgeboren zoon een geboorterecht - een speciale aanspraak op de erfenis van zijn vader.

(Deuteronomium 21:15-17; Karen Rhea Nemet-Nejat, *Daily Life in Ancient Mesopotamia* [Westport, CT: Greenwood Press, 1998], blz. 147).

God gaf Abraham een speciale erfenis (Genesis 12:2-3, 7), die zowel fysieke als geestelijke componenten had. Fysiek zou Abraham het land Kanaän beërven (Genesis 12:5-8), maar het boek Hebrreeën vertelt ons dat hij ook op zoek was naar een "hemels land" (Hebrreeën 11:16; zie ook Mattheüs 8:11).

Paulus noemde Abraham zowel de "erfgenaam van de wereld" (Romeinen 4:13) als de vader van de geloven (Romeinen 4:12). Israël erfde hun geboorterecht van Abraham (Genesis 50:24; Deuteronomium 1:8), en zij ontvingen zowel de fysieke als de geestelijke componenten ervan. Israël werd niet alleen een land beloofd dat zou overvloeien van melk en honing (Numeri 14:8), maar ook dat ze de geestelijke zegeningen van rechtvaardigheid en gerechtigheid zouden bezitten (Jeremia 33:14-16). Als onderdeel van hun geboorterecht zou Israël deze gerechtigheid verspreiden. Ze zouden een zegen zijn voor alle naties (Genesis 12:3; Zacharia 8:13; Deuteronomium 4:6-8; Jesaja 60:1-3). Dit geboorterecht bereikte uiteindelijk z'n hoogtepunt in de Messias Jesjoea (Galaten 3:16), de "Erfgenaam van alle dingen":

Hebreeën 1:1b-4

... heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon, Die Hij **Erfgenaam** gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft. Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. Hij is zoveel meer geworden dan de engelen als de Naam die Hij als **erfdeel** ontvangen heeft, voortreffelijker is dan die van hen.

Jesjoea wordt de "eerstgeborene van de hele schepping" genoemd en de "eerstgeborene uit de doden":

Kolossenzen 1:15-18

Hij is het Beeld van de onzichtbare God, **de Eerstgeborene van heel de schepping**. Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem. En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de **Eerstgeborene uit de doden**, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Dus, als eerstgeboren erfgenaam, heeft Jesjoea voorrang op alle dingen. Hij is de baas over de wereld. Hij is ook een zegen voor de hele wereld, zoals in Johannes staat:

Johannes 3:17

Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

Jesjoea, de Koning van Israël, is dus de ultieme uitdrukking van de erfenis van de Eerstgeborene. Maar die erfenis houdt niet op bij Hem. Als we in Jesjoea zijn, worden we tot "mede-erfgenamen" gemaakt:

Romeinen 8:16-17

De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en **mede-erfgenamen** van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

Galaten 3:29

... en als u van Christus (de Messias) bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte **erfgenamen**.

Als "mede-erfgenamen" van het leven zullen we weer opstaan zoals Jesjoea opstond. Ook wij zullen het eeuwige leven als erfenis ontvangen:

Openbaring 20:4-6

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

1 Johannes 2:24-25

Laat wat u vanaf het begin gehoord hebt, in u blijven. Als in u blijft wat u vanaf het begin gehoord hebt, dan zult ook u in de Zoon en in de Vader blijven. En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Het vrijkopen van de eerstgeboren zonen is dus een beeld van de verlossing van Israël. Het herinnert ons aan het geestelijke geboorterecht dat aan Abraham is gegeven, dat is doorgegeven aan Israël en waartoe wij toegang hebben door Jesjoea. Uiteindelijk herinnert het ons aan de belofte van eeuwig leven die we ontvangen door de Messias, de "Eerstgeborene van de hele schepping".

Wat Kunnen We Hier Vandaag De Dag Mee Doen?

We hebben slechts een heel klein beetje van de betekenis achter het vrijkopen van de eerstgeborenen bekeken, maar laten we terugkeren naar onze hoofdvraag: hoe kunnen we vandaag de dag de geboden met betrekking tot het vrijkopen van de eerstgeborenen naleven? Kunnen we deze geboden houden, zoals we de geboden van de Sjabbat kunnen houden en het dragen van de tsietziet? Nou, op dit moment is er geen Tempel en geen letterlijke priesterdienst, wat noodzakelijke componenten zijn om het gebod van de eerstgeborenen/eerstelingen te houden. Zaken zoals het houden van de Sjabbat en het dragen van tsietziet kunnen we doen, of er nu wel of geen letterlijke Tempel is. Maar de geboden over de eerstgeborenen kunnen we alleen houden als er een letterlijke Tempel en een priesterdienst bestaat.

De nationale offers van de eerstelingen, die na Pesach en tijdens Sjavoet werden gebracht, werden door de Levitische priesters in de Tempel of in de Tabernakel gebracht. Zonder een Tempel of priesterdienst kunnen deze geboden niet letterlijk worden nageleefd zoals ze worden beschreven in de Torah. De individuele offergaven van de eerstelingen werden ook naar de priesters in de Tempel gebracht, maar nogmaals, zo'n priesterdienst of Tempel bestaat tegenwoordig niet. De eerstgeboren dierenoffers moesten ook in de Tempel worden geslacht, onder de leiding van de priesters. In feite geeft de Torah heel specifiek aan om helemaal geen dierenoffers te brengen, tenzij ze in de Tempel worden gedaan:

Leviticus 17:3-7

Iedereen uit het huis van Israël die een rund, een lam of een geit in het kamp slacht of die juist buiten het kamp slacht, en het dier niet bij de ingang van de tent van ontmoeting brengt om het de HEERE (JHWH) als offergave aan te bieden vóór de tabernakel van de HEERE (JHWH) – die man moet het bloed aangerekend worden; hij heeft bloed vergoten. Daarom moet die man uit het midden van zijn volk uitgeroeid worden, opdat de Israëlieten hun offers, die zij nu nog in het open veld brengen, naar de HEERE (JHWH) brengen, naar de ingang van de tent van ontmoeting, naar de priester, en ze als dankoffers aan de HEERE (JHWH) offeren. De priester moet dan het bloed op het altaar van de HEERE (JHWH) bij de ingang van de tent van ontmoeting spreken en het vet in rook laten opgaan als een aangename geur voor de HEERE (JHWH). Zij mogen hun offers niet meer aan de demonen brengen, waar zij als in hoererij achter aangaan. Dit is voor hen een eeuwige verordening, al hun generaties door.

Zoals we uit deze passage kunnen opmaken, mochten er alleen offers worden gebracht in de tent van samenkomst, onder leiding van de priesters. Vandaag de dag zou het offeren van de eerstgeboren dieren, zonder deze zaken, eigenlijk *tegen* de Torah *ingaan*.

Ten slotte werd de betaling van vijf sjekel om de eerstgeboren zonen vrij te kopen betaald aan de priesters, dus nogmaals, aangezien er niemand is aan wie we deze losprijs kunnen betalen, is er geen mogelijkheid om dit gebod letterlijk op te volgen. We missen gewoon de praktische middelen, om ons aan de Bijbelse voorschriften van dit gebod te houden. Maar we kunnen wel wat geestelijk lessen toepassen die deze geboden ons leren. Allereerst kunnen we God dankbaar zijn voor de voorzieningen die Hij ons heeft gegeven. We kunnen dankbaar zijn voor wat Hij ons heeft gegeven, zowel lichamelijk als geestelijk. De offergaven van de eerstelingen werden gebracht op de Feesten die in Leviticus 23 worden genoemd, dus dat zijn goede tijden om je vooral te concentreren op het uiten van je dankbaarheid aan God.

Nog iets dat we kunnen doen om de geestelijke gedachte achter deze eerstgeboren geboden te gedenken, is tijd nemen om Gods redding te gedenken. Zoals we aan onze redding denken bij het vieren van het Pascha, kunnen we dat ook gedenken als we stilstaan bij onze eerstgeboren zonen. Het zijn symbolen, herinneringen aan het nieuwe leven dat alle zonen van God te wachten staat, allen die in Christus zijn. Ten slotte kunnen we de verantwoordelijkheid erkennen die we hebben ontvangen als eerstgeborenen in Christus. Die verantwoordelijkheid is om een zegen te zijn voor de wereld, zowel lichamelijk als geestelijk. In plaats van onze erfenis voor onszelf op te potten, kunnen we ons best doen om die te gebruiken voor de verbetering van iedereen. We kunnen in praktische zin voor de weduwen, de wezen en de armen zorgen door hen te voorzien van de spullen die ze nodig hebben, precies zoals de Bijbel ons dat opdraagt (Deuteronomium 24:19-22; 26:12; Jakobus 1:17). We kunnen in geestelijke zin voor alle naties zorgen door het Evangelie met hen te delen, wat hun ziel kan redden (Jakobus 1:21).

Samenvattend, de Torah gebiedt ons dat we de eerstgeborenen van Israël aan JHWH moeten offeren. De eerstgeboren mannelijke dieren en de eerste vruchten van de oogst moesten via de priesters aan JHWH worden gegeven, en de eerstgeboren zonen moesten met zilver worden vrijgekocht. Al deze offers symboliseerden de redding door JHWH van Israël, en ze vonden hun ultieme symboliek in de opstanding van Jesjoea.

Tegenwoordig zijn deze geboden praktisch onuitvoerbaar, omdat we geen Tempel hebben waar we deze offers kunnen brengen, noch priesters om ze te ontvangen. Maar we kunnen leven volgens de geestelijke lessen die deze geboden ons leren, door dankbaar te zijn voor Gods zegeningen, Gods redding te gedenken en wat God ons heeft geschonken te gebruiken om anderen te zegenen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)